Onepager hondenlosloopgebieden en welzijn

Het houden van honden biedt de samenleving voordelen. Zo zijn er de gezondheidsvoordelen voor de houder en is er het 'oogje in het zeil'-effect voor de buurt als de (avond)wandeling wordt gemaakt met de hond. Hoe echter zorg je als gemeente voor welzijnsvriendelijke hondenlosloopgebieden? Voordat die vraag beantwoordt kan worden, is het zaak 'welzijn' te definiëren.

Welzijn bij honden wordt gedefinieerd als kwaliteit van leven, waarbij een dier zich niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk en sociaal goed voelt. Om zich goed te voelen, moet een hond natuurlijk gedrag kunnen tonen. In het bijzonder gaat het dan om voldoende: 1) plezierige sociale interacties hebben met de houder en eventueel andere honden, 2) gepaste beweging krijgen, inclusief rondscharrelmogelijkheden en neusgebruik. Aan beide kan de gemeente bijdragen. Natuurlijk gedrag wordt namelijk het beste uitgevoerd in een natuurlijke leefomgeving. Een kwalitatief hondenlosloopgebied vormt dus niet alleen een veilige, maar ook een natuurlijke leefomgeving voor de hond.

Samengevat zijn de factoren die bijdragen aan een natuurlijke leefomgeving en plezierig losloopgebied als volgt. De grootte beslaat minimaal een halve hectare en de locatie is rustig qua geluid en verkeer. De vorm, bijvoorbeeld een langgerekte vorm, kan beweging stimuleren. De inrichting ***voorziet in de behoefte van de hond zijn neus te gebruiken.*** Daarnaast zijn schaduw en beschutting zijn noodzakelijk, maar bankjes/tafels niet. Zij stimuleren namelijk juist níet de zo gewenste beweging. Afvalbakken zijn een must om welwillende houders te faciliteren bij het ruimen van ontlasting. Dit voorkomt het verspreiden van ziekten en houdt het gebied aantrekkelijk. Water is alleen een pluspunt als het geen bron van ziekten kan zijn of onveilige kanten heeft. Ruime of aparte in/uitgangen voorkomen schermutselingen tussen honden. Ondergrond is natuurlijk en zacht. Bij beplanting is rekening gehouden met soortendiversiteit en worden bereklauw, grasaren en andere risico gevende aspecten vermeden. Afrastering is veilig en bebording duidelijk. Regels en communicatie stimuleren verantwoord gebruik. Een samenwerking met niet alleen gebruikers, maar ook professionals op het gebied van hondenhouderschap/gedrag stimuleert verantwoord gebruik en gedrag en vergroot hondenwelzijn.

Wanneer de houder welzijn garandeert, is de hond minder geneigd ongewenst gedrag te tonen en een grotere meerwaarde voor de omgeving en de houder. De houder zal gefaciliteerd moeten worden middels goede losloopgebieden om de behoeften op sociaal gebied en het uitvoeren van natuurlijk gedrag in te vullen bij zijn hond. Voordelen van het centraal stellen van welzijn bij honden-losloopgebieden zijn een groter welzijn bij honden, tevreden hondenhouders, minder overlast door honden en een grotere sociale cohesie. Elke gemeente is dus zeer gebaat niet het tegengaan van overlast als uitgangpunt te nemen, maar het optimaal faciliteren van welzijn…van hond én (daarmee) mens.

Foto: Nel van Wijngaarden© voor de Koninklijke Hondenbescherming

Koninklijke Hondenbescherming (KHB)
www.hondenbescherming.nl, info@hondenbescherming.nl
Ineke van Herwijnen, auteur & Sieneke Groenman, editor
Amersfoort & Den Ham, 1 september 2020